

► **Lege panden in station Antwerpen ingevuld met 'pop-ups'**

Galeries fleuren station op

Leegstaande winkelruimten zorgen voor een troosteloze sfeer in het Antwerpse station. Het gebruik ervan als 'pop-ups' – **voor kunst, horeca en retail** – biedt een oplossing.

Gertie De Boey

Antwerpen

Dagelijks passeren vele reizigers Station Antwerpen Centraal. Maar de stationshal aan de kant van de Kievistraat ligt er triest en verlaten bij... Totdat twee kunstenaars in een razend tempo levensgrote schilderijen opstellen in de hal. Het raam in het plafond zorgt voor de spotlight en een muziekje zorgt voor sfeer.

Het werkt. Twee passanten staan meteen stil om de zelfportretten van Renild De Schutter te bewonderen. 'Heel schoon', klinkt het. De kunstenaars lacht opgelucht. Ze stelt haar kunstwerken voor de eerste keer tentoon, samen met partner John Steyaert. Dat gebeurt dankzij het pop-upproject Rail Network van Prevenda. Dat is een

Zuiderburen

In de rubriek Zuiderburen werpen we wekelijks een blik over de Belgische grens. Deze week: Pop-ups in Antwerpen

organisatie die oplossingen zoekt voor leegstaande panden en ruimten. Het Centraal Station heeft zeker zeventig winkelruimtes, maar een groot deel daarvan staat leeg. De Belgische spoorwegmaatschappij NMBS geeft Prevenda de ruimte om veertien van die ruimtes vier jaar lang te verhuren als pop-ups. Vorige maand openden de eerste vier. „We willen een mix

▲ Het is wat behelpen, maar desondanks is kunstenaar Carolina Tafalla erg tevreden met haar tijdelijke onderkomen. FOTO'S CAMILE SCHELSTRAETE

maken tussen culturele projecten en retail”, legt Tanja Rens van Prevenda uit. „Winkelen is een beleving geworden, mensen willen animo. De bedoeling is dat er ook marktjes en braderijen gehouden worden. Zo hopen we dat de hal een plek wordt waar reizigers graag vertoeven.”

Slechte staat

Dat klinkt erg mooi, maar in de praktijk is het niet zo makkelijk. Prevenda kreeg na de aankondiging van het project meer dan honderd aanvragen, maar dat werden er minder en minder toen bleek dat de panden in erg slechte staat zijn. Ze zijn volledig gestript en de kosten voor het opknappen ervan schrikken veel kandidaten af.

Kunstenaars Carolina Tafalla was echter meteen positief en richtte één van de panden in tot haar eigen kunstatelier. „In het be-

gin was het even zoeken, want ik had bijvoorbeeld geen water. Maar het leuke is dat ik daardoor nu iedereen ken op het station, omdat ik steeds hulp moest vragen”, vertelt Tafalla, die nu twee maanden in de stationshal zit. „Ik kan hier rustig werken aan mijn projecten en toch heb ik mensen om me heen. Bovendien zit ik dichtbij alle winkels.” Wanneer de kunstenaars niet aan het werk is, zit ze in haar vensterbank en kijkt ze wie er

Winkelen is een beleving, mensen willen animo

–Tanja Rens, Prevenda

allemaal voorbijloopt. „Dit is zo'n inspirerende plek voor mij, ik ben heel content.”

De locatie is één van de redenen

waarom de pop-ups zo interessant zijn voor kunstenaars, maar ook de huurprijs is aantrekkelijk. Tafalla: „Ik was al heel lang op zoek naar een atelier in Antwerpen, maar bijna niets is betaalbaar.”

Ook schilderes Renild De Schutter is tevreden met haar pop-up. „Zo'n locatie als deze vind je nergens anders, het is het mooiste station ter wereld. Bovendien wilde ik testen of er een publiek is voor mijn schilderijen en hier krijg ik meteen reactie. Ik heb al leuke contacten gehad.”

Ondanks dat de panden er niet heel aantrekkelijk uitzien, hoopt Prevenda dat de winkelgalerij tegen september volledig gevuld is. Naast de genoemde kunstenaars heeft ook Dago Sondervan een pop-up waar hij workshops geeft: programmeren door middel van elektronische muziek. En er staan nog meer kandidaten op de lijst, zoals een kappers- en horecazaak.

▲ Veel van de winkels onder het historische station staan leeg. Dat biedt een wat troosteloze aanblik.

't Was Platten'oed

Streektaal

In deze rubriek belichten we wekelijks een Zeeuws dialect. Deze keer een verhaal van Rinus Willemsen in het Zeeuws-Vlaams. Beluister de gesproken rubriek op pzc.nl/streektaal.

Is dat 'n bitje nao je zin?" roep 'n jonge gast nao me, binst a'n 'k 'n foto probeer te nemen van de poorte die nog in de taokels ang. Ik knikken binst an 'k op 't knopje drukken. En dan roep ik terug: „Schôdne, êël schôdne.” Me binnen in Biervliet. Op 'n zaoterdag. De poorte bie d'ouwe Haoven wôôr in mekaore gezet. De poorte voo de Geuzenfêesten van Emelvaortdag. Ieder jaar binnen d'r Geuzenfêesten op dien dag. Mao dit jaor binnen 't grôte Geuzenfêesten. Dan wôôr 't êële durp versierd en kommen d'r poorten. Vier poorten. En bie d'n dezen kommen d'r deuren in, want die deuren worren gerameid.

Deu de waotergeuzen. Jonge gasten bie ons uut 't durp, die 's morgens de deuren openbeuken. Pas daonao begint 't fêest. Zô is dat altied nog geweest. 'n Goeie maond nao de inval van de Geuzen in april 1572, kwaomen ze in Biervliet. Weten judder 'oe dat goeng? Nêê? Dan zan 'k judder uut de doeken doen. Bie de kaoie in Biervliet stoengen toen der tied wat vinters en in de vèrte zaogen ze 'n schip ankommen. Mee volle zeilen. Uut de richtieng van Antwerpen. Êest dochten die mannen: Die vaor deu, die za wel nao Vlis-siengen moeten. Maor in de buurte va Biervliet, draoit die anêes bie en kom nao de

Beukelsstad. En net voo die de kaoie indraoit, verandert die van vlagge. De Geuzen-vlagge gaot in top. En zô vaort die de haven in en meert af. As 'n lôôpend vuurtje gaot het deu Biervliet: „De Geuzen binnen de kaoie ingevao-ren.” Sommigste mênzen kwaomen kieken, mao d'r waoren d'r ook die pakkende al udder kostbare spullen bie mekaore en vluchtten 't stadje uut. De polder in, want Biervliet was 'n eiland in de Braokman. Of ze dao veilig zaoten? Da wete kik nie. 'n Spanjaord kon nog net op 't nipperjte wegkommen. Die boodschapte nao 't gezag in Gent, dat dien beruchten kapitein Platten'oed Biervliet

was binnengevallen. En dat 't 'r beslikt uutzag voo de Bier-vlietnaoren. Dien inval in 1572, was vier'onder jaor laoter. 't Begin van de Geuzenfêesten. En noe ist 'n traditie geworren. 'Oe bestaot 't ee?' Een traditie. En vooral de joenge gasten binnen al maonden enthousiast bezig mee udder straote om 't durp te versieren. En de polders ook ee. Anderen binnen bezig mee tonêelstikjes in te studeren. En die stikken spelen ze uut op de Mart op Emelvaortsdag. Tot vermaak van 't publiek, mao ook voor udder eigen. Want da moet gezegd worren: Die voorbereidiengen (al 'n paor maonden) die doen de onderlienge

band goed. 'Êël goed zelfs. Daorum moen 'k êêrlijk zeggen: Platten'oed, bedankt, da je nie verbie gevaoren bin, joengen, joengen. En dat alles schoot in m'n gedachten toen ik die joenge man dao boven op die poorte bezig zag. Samen mee nog 'n stik of vuuve. Udder vrouwen en zelfs udder kinders stoengen dao mee studie nao die poort-in-aanbouw te kieken. „Wudder 'ên onze tied had”, zeggen 'n paor ouwere mannen. „Onze tiid is verbie.” En tevreejen kieken ze nao de bouwers van de poorte. En van dat alles maoke kik 'n foto. „Drie generaoities”, en dat allemao, dankzij Platten'oed.